

зата на миролюбивото уреждане на нашите спорове съгледане бѣше защитена, съ всичките нуждни аргументи, отъ нѣкой правителственъ органъ, че подобна защита справедливо щѣше да се счете за единъ видъ прѣдательство, за единъ видъ насѣскване нашите съперници да ни нападнатъ. Послѣ, ония, отъ които зависѣше рѣшението на тия сждбоносни въпроси, бѣха напълно освѣглени, азъ бѣхъ станалъ дори отекчителенъ съ моето настояване въ тяхно присѣствие върху необходимостта да сторимъ всичко възможно за да осуетимъ съюза между нашите съсѣди. И подмѣтанията, които се отправиха публично на мой адресъ, когато си дадохъ оставката, че съмъ билъ страшливъ, подигравките, че не орденътъ на Св. Кирилъ и Методий, а орденътъ за храбростъ трѣбваше да ми се даде, бѣха отъ естество да отворятъ очите и на послѣдния добросъвѣстенъ националистъ за да изучи въпроса и да се позамисли върху него, толкова повече, че, ако нашите вѣстници, вслѣдствие на военната цензура, не пишеха по тия въпроси, чужди вѣстници писаха, тревожни слухове идѣха и отъ нашата армия, та добросъвѣстните, казвамъ, можаха да си съставятъ едно мнѣние за какво ни чака при сблъскването ни съ петима врагове. За недобросъвѣстните не възприемамъ и да говоря.

Въ коя категория да туря ония, които правятъ други възражения? Казва ни се, че междусъюзнишката война бѣ логична послѣдица отъ цѣлѣта, за която се отвори войната противъ Турция, отъ претенциите на нашите съюзници, отъ грѣшките на ония, които приготвиха и водиха тая война. Можеше ли цѣлѣта на войната на 1912 г. да бѣде друга освѣнъ оная, да осществимъ мечтата на Санъ-Стефанска България, за която и да сънуваме дори бѣ ни запрѣтено? Разбира се, че бѣ по-добре да вземемъ и Солунъ и Скопие, но Солунъ не ни се даваше отъ Санъ-Стефанския договоръ, а пъкъ колкото за Скопие, ние вземахме намѣсто него Одринъ. По неосновните претенции на сърбите, които азъ прѣвъ осждихъ, щѣше да се произнесе арбитъръ и не само лоялността, но и интересите ни повелително налагаха да не вземаме ние въ нашите рѣцѣ рѣшението на въпроса, а да чакаме той да го рѣши. Какъ можеше той да се произнесе извънъ